

Фахівці стверджують, що на звичайних семінарах людина сприймає до 20 % інформації, а у разі використання інтерактивних методів навчання запам'ятовується аж 90 % інформації, яка пропонується слухачу.

А взагалі, використання власної креативності, фантазії, досвіду викладача є гарантією здобуття і розробки особистих активних методів навчання студентів, які є ключовою ланкою у сприйнятті нової інформації і запам'ятовуванні її.

*Соломаха В.М., к.т.н.,
доцент кафедри менеджменту*

ПРОФЕСІОНАЛІЗМ ВИКЛАДАЧА ТА КОМПЕТЕНТНІСТЬ СТУДЕНТІВ ЯК ЗАПОРУКА ЯКОСТІ НАВЧАННЯ У ВУЗІ

Вища школа виконувала і виконує соціальне замовлення часу, суспільства та держави: формує інтелектуальний потенціал і еліту нації, забезпечує галузі народного господарства, науки, культури висококваліфікованими фахівцями. Виконавцями усіх цих завдань, як відомо, є викладачі вищих навчальних закладів, а споживачами освітніх послуг — студенти. Тому актуальним є розгляд проблеми реалізації сучасної парадигми взаємовідносин основних суб'єктів навчального процесу: викладач-студент, а найголовнішими чинниками вдалого процесу навчання у вузі доцільно вважати саме професіоналізм і майстерність викладачів та компетентність студентів.

Стрімкий прогрес, що сьогодні має місце у розвитку інформаційних технологій (наявність сучасних комп'ютерних програм з неосяжними можливостями; легкий доступ до необмежених інформаційних ресурсів) радикально змінює умови навчання у вищій школі. Ці та інші чинники радикально змінили навчальне середовище, у якому знаходиться як викладач, так і студенти. Так, з'явилися можливості готувати високого рівня різні навчальні завдання на паперовому та електронному носіях, що може створювати ілюзію високого рівня знань студентів.

За багато років була створена система оцінки підготовки студентів, зорієнтована на великі труднощі ручного оформлення навчальних робіт. Наявність високого гатунку цих робіт досить надійно відповідала рівню знань студента — автора роботи. На сьогодні інформаційна техніка та інформаційні технології зробили можливим представити навчальні матеріали на такому рівні, що, виходячи з традиційних підходів до оцінки знань, фактичні знання і навички студентів відходять на другий план. Якщо додати до цього появу у масовій кількості фірм, які через Інтернет і безпосередньо надають платні послуги з виконання будь-яких робіт, то проблема адекватної оцінки наявних знань студентів стає у повний зріст. Тому необхідно виділити таку складову, оцінка якої б дозволила більш-менш надійно визначити дійсний рівень якості знань студентів. Вивчаючи стан вирішення даної проблеми у системі вузівської освіти, можна зазначити, що на сьогодні найсприятливішим напрямком оцінки знань є оцінка компетентності студента і це не є чимось особливим у процесі навчання. Як правило, оцінка компетентності студента обов'язково присутня, у певній мірі, на будь-якому контрольному заході (іспит, захист курсових чи дипломних робіт). Новий підхід до цієї проблеми полягає у тому, щоб системно підійти до поняття компетентності студента, виділити складові цього поняття і формалізувати процес оцінки компетентності та визначити питому вагу цього поняття в рівні з іншими оцінками, наприклад, з оцінкою якості представлених матеріалів на паперовому чи електронному носії. Зазвичай, поняття «компетентність» трактується як добра обізнаність, наявність достатніх знань у певній галузі, повноваження тощо. Європейські експерти визначили наступні структурні складові поняття «компетентність»: знання, пізнавальні і практичні навички; відношення; емоції; цінності; етика та мотивація, які можуть бути використані при розробці анкет визначення рівня компетентності студента, наприклад, для оцінки членами ДЕК при захисті дипломних робіт.

У зв'язку з уже викладеним, необхідно вирішити питання сучасних шляхів формування та рівня компетентності студентів. Важливою умовою для реалізації компетентного підходу до навчання є професійна компетентність викладача, в іншому випадку оцінювати рівень компетентності студента є неправомірним. Для визначення компетентності викладача використовуються наступні показники компетентності: наукова, інноваційна, інформаційна, інтелектуальна, психологічна, управлінська, комунікативна, дидактична, методична, мотиваційна тощо.

Таким чином, можливо визначити, що в ряді контрольних заходів цей підхід дозволяє виділити студента як особистість, що здібна творчо мислити та в майбутньому застосовувати свої знання в практичній діяльності.